

Савецкая БЕЛАРУСЬ

ВЫДАНЬНЕ РЭУКОМУ САЦЫЯЛІСТКАЙ САВЕЦКАЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСІ. № 12 (22). Субота, 28-га жніўня 1920 г.

Паны хочуць даканаць Савецкую Беларусь.

Польскіе паны, дзікіе і
жадные, польскіе паны
месьцітныя і бязлітасныя.
Уцікаючы з Беларусі, пад
напорам Чырвонай арміі,
яны стараліся зыніштыць за
сабою ўсё, што панадалася
ім пад рукі; палілі, узры-
валі, разстрэльвалі, забира-
лі. Дзе яны прайшлі —
голые выбітые дарогі. Але
— толькі там, дзе яны
прайшлі, ці справядлівей
— кудоу яны прабеглі.

У Беларусі за год свайго
панавання і за часы
ўцёку паны не маглі спу-
стошыць усе абшары да
шчанту, не маглі зраўняць
яе ўсіх вёсак з полем.

Выгваленые з-пад іх
усыціску беларускіе сяляне
і рабочыя зразу прыняліся
за лекі нанесеных панамі
ран; у вольной Савецкай
Беларусі зразу-же посьля
іх закіпела творчая праца
адбудовы новага жыцця.
Вёска, містечка і горад —
усе зарухалі, заклапацілі-
ся, аджылі. (На ўсёй кра-
іне залажыліся установы
работніцка-сялянскай ула-
ды, саюзы і камітэты бед-
някоў, начальнікі туртавацца
рамисловыя хаўрусы рабо-
чых, цашла наладжвацца
школьная справа.) Пакіну-
ты панамі хлеб зжат на
трэйці споп ля патрэб
Рэспублікі, праложаны ча-

совыя масты на чыгуначах
на места ўзарваных, буду-
юцца станцыі, зьбіраецца
сялянамі хлеб ля Чыр-
вонай арміі. Пускаюцца ў
ход фабрыкі і заводы. Ад-
ным словам — уваскрасшай
Беларусь стала непазнаванай.

І вось, як раз у самы
момант уздыму гэтага твор-
чага жаху, польскіе паны,
падмацаўшыся сవежы-
мі сіламі, перайшлі ў
наступ. Вольная Савецкая
Беларусь распаліла ізвес-
скую смагу, і яны па-
шылі спыніць яе творчы
ушчын. „Там, дзе німа мя-
не — там мусе быць магі-
ла“, кажа пан-разбойнік,
рвучыся ў нашу старонку.

Сэту магілу ен бязумоўна
і зробіць, калі сумее вя-
нуцца ў Беларусь. Яго па-
ганая рука ўбіцы ня
дасьць спагады нікому!»

Пан вяртаецца на час, і
не ля того, каб панаваць,
— гэта ён знае сам — а ля
таго, каб задушыць у канец
Беларусь і яе працоўны на-
род, задушыць на столькі
моцна, паслья-б чаго ен ужо
ніколі ня мог акрыяць...

Толькі за гэтым вярта-
ецца пан.

Ці-ж пусьціце вы яго на
свяю зямлю, рабочыя, ся-
ляне і беднякі яе?

Янка Кліч.

Польскіе паны зноу началі вастрыць зу-
бы на Сацыялістскую Савецкую Рэспубліку
Беларусі.

Даб'ем польскага жандара!

Усе за стрэльбы! Бараніце волю баць-
каушчыны!

Адрэс рэдакцыі і
адміністрацыі:
Менск, Літарычна-ыздавацкі
аддзел Палітчычнага ўпра-
ленія Захоўнага хронту.

Абарона Савецкіх Рэспублік.

(Весткі з хронту, адтрыманыя ад Палявога Штабу Рэвалю-
цыйнага Ваенага Савету Рэспублікі за 26-га жніўня).

Захоўні хront.

У Бярэзіцкай ваколіцы нашы часьці вядуць упартыя
бойкі за зўладаньне фартамі Бярэзіцкай крэпасці.

Паудзенна-Захоўні хront.

У Львоўскіх ваколіцах цыгнаўца ўпартыя бойкі з пера-
менай удачай.

Паудзенны хront.

На Крымскім вучастку ў Харсонскай ваколіцы нашы войскі
зноў п'ціснулі праціўніка і захапілі плонных.

У Арэхаўскай ваколіцы ідуць дужа ўпартыя бойкі са
значнымі сіламі варожай коўнацы.

За ваенага камісара Палявога Штабу Васільеву.

Вакол вайны.

Провады камуністуа.

У Петраградзе адбыліся свя-
точныя провады 1500 камуні-
стаў на Захоўні хront. Ва ўсіх
районах былі наладжаны мітын-
гі, на якіх выступалі найлеп-
шыя прамоўцы. Пляц перад ві-
зітальным быў запружаны народам,
які праважаў сваіх таварышаў
са съпевам інтэрнацыяналу і
музыкай.

Ангельская эскадра.

У Балтыцкое мора прыбыла
ангельская эскадра ў складзе
2-х крейсераў і 4 х мінаносцаў.

Рабочыя Францыі проці вайны.

Ва ўсёй Францыі адбываюцца
мітынгі проці вайны з Са-
вецкай Расеяй. Рабочыя патра-
буюць не дапускаць да брат-
забойчай вайны. Прывізнаючы
правіцельства, Урангэль, Фран-
цыя зрабіла гэта не дарма;
Урангэль пазволіў французкім
капіталістам вывозіць хлеб з
Паўдзеннай Расеі.

Чарнаскурые войскі.

«Новое Слово» паведамляе
з Константынопалю, што ў

хуткім часе ў Адэсу будуць
высланы чарнаскурые войскі
на 6 транспартах.

Французы ўсё-ж такі вя- зучы.

Ни гледзячы на офіци-
яльную заяву німецкага
правіцельства, што яно не
прапусціць праз граніцу
ваенных — прыпасаў для
Польшчы, ёсьць весткі, што
Францыя паслала 40 ваго-
наў аблундзіраваныя праз
Німеччыну.

Чуткі аб чынным выступленыі
Румыніі.

У звязку з прыездам мар-
шала Жафра, у Бухарэсце
пашлі чуткі аб чынным вы-
ступленыі Румыніі у расей-
ска-польскай вайне.

Савецкая ўлада ў Данцыгу.

У вольным горадзе Данцыгу ра-
бочыя захапілі ўладу ў саве-
рук і арганізавалі саветы. Польшча
аб'яўлена пад блёкадай, і рабо-
чыя наладзілі нагляд над чы-
гункамі, каб не правозіліся ва-
енныя прыпасы ў Польшчу.

А ўсе-ж такі пабядзім мы!

Апошняя удача польскіх легіёну на вашым заходнім хронце і наша атступлівіне выклікалі вялікую уцеху пасярод буржуазіі Заходнай Эўропы. Французская буржуазія проста захлобываеца ад радасці. Ангельская буржуазія па таварыску не падтрымлівае. А азалу іх рабочаў кулак "демакрат" Вільсона (амерыканскі прэзыдэнт) у кампаніі розных жалезніх, вугольных і іншых амерыканскіх каралёў спекуляцыі і лёгкай спажыві.

Магчыні волат—праletарскія Беларусь і Расей—аднак спакойна глядзіць на ўсе гэтые праявы буржуазіі раздасці і спакойна закасвае рукавы, рыхтуючыся да новага бою. Наша армія ўжо затрымалася, і ўжо палулюючыя на некаторых пунктах прыкметы напага пераходу ў наступлівіне. Нямоднае становішча, якое было ўтварылася для нас на хронце—апошнімі днамі, паякуючы нашему хуткаму пераходу наперад, ціпер азмяненіца ў трывалае. Ініціятыва (ушчетак) вноў пачынае пераходайні да нас.

Працоўны люд Беларусі, Расей, Украіны і ўсяго съвету вельмі добрае, што па-

беды над кавітам не даецца лёгка, што барацьба гета нямінуча звязана з наўдзічнімі і вават з магчымасцю быць разыбітым. Але побач з гэтым ён бачыць і разумее, што бы ўсё-ж такі пасоўваеца наперад, да падеды.

Гед таму назад наша становішча было, здавалася, зусім безнадзеіным. Калчак быў у Казаві, Денікін—у Курскі, Юдзеніч паграждаў Петраграду. І што ж? Мінуў толькі адзін год, і Юдзеніча німа, Калчак зьвіштожаны, Денікін прарапаў. Край рабочых і сялян працягваеца ад дэлекага Усходу да Заходу. Але ўпін'е яго на працоўны люд далёка пераходзіць за межы гетага краю. Працоўнікі Нямеччыны, Англіі, Італіі і вават самай реакцыі на Францыі ведаюць, што лёс праletарскай рэвалюцыі ў Расей—гета іх лёс, і што яе падеда неразлучна звязана з падедай праletарскому ўсяго съвету. Працоўны люд Заходнай Эўропы ўсё больш выразна пачынае гета разумець і паволі пакідае становішча прыглядніка, спакойна ўзіраючага на праявы, якіе разывіваюцца перад ім. На спробы буржуазіі чынна ўмяшашца ў барацьбу проці

працоўнай Расей праletарыят Эўропы ўжо даў свой атказ. Чыгуначнікі Нямеччыны, рабочыя Англіі, Італіі і інш. краёў ўжо выступаюць на падмогу рабочым Расей. Недалёка той час, калі іх армія злучаецца з нашаю. Геты момант прыбліжаецца. Усе прыкметы перад намі. Ніякіе часовыя удачы польскай шляхты, ші іншай буржуазіі, якія змогуць перашкодзіць таму, што гэткі момант настапі. Ніхай цешацца багате сваёй часовой удачай. Пабядзім ўсё-ж такі мы!

А. Вайцяхоўскі.

Жыцьцё чырвонаармейца.

Брава, кубанцы!

Наш полк дастаў заданыя генералу, захапіць яго матар'яльную часціцу і зьвіштожыць яго жывую сілу. Конны дывізіён пад кіравіцтвам тав. Бедзеніка быў пакірован на мясе. Ч. Выяснялася, што перад намі 17 пазіцій дыбізій, адна з лепшых на польскім хронце. Усё-ж тав. Бедзенік не спалохаўся, заішоў у тыл ятчэ на б вёрт і пераразаў паліком дарогу, на даўшы атступіш. Вораг быў затрыман да прыходу пяхоты, якая павіла на яго наступ у лоб.

Паможам дабіць пана да канца.

Мы, чырвонаармейцы, вызваленага Рэчыцкага павету, перажыў-

ши ўсе цяжасці польскага зьдезку, прысягаем, што ў скрутную минуту стычки паміжна родната капітalu з працоўным людам съвету, які выпушчыў стрэльбы з рук да тых часоў, пакуль усясьветная буржуазія на будзе пастаўлена да съценкі. Дрыжы, капіталь! Ты стаіш перад гроным судом рэвалюцыйнага праletарыяту. Суд будзе апошні.

Ніхай жыве паміжнародная таварыскасць рабочых!

Ніхай жыве III камуністычны Інтэрнацыонал, якія кіруе чалавецтва да пеўнай падеды наўсясьветнай буржуазіі!

Ніхай жыве гордасць праletарыяту—Рэвалюцыйная Чырвоная армія і яе правадыры!

Абаронцы рэвалюцыі.

4-га ліпня каля вёскі Стальмакова быў моцна ранены ў руку начальнік палкавой каманды пешых разведчыкаў тав. Саркам, камуніст. Ен заўсёды выпаўляў ўсе заданыя. На гэтых раз яму быў дадзены дашаручана віясціца дзе знаходзіцца вораг. Не даходзячы ва 150 кроку ад варожай лініі, яго прыкметлі белапалякі і пачалі стріляць у разведчыкаў са стрэльбай і кулямётам. Пры гэтых тав. Саркам быў ранены. Атпраўляючыся на перэвязачны пункт, наш разведчык не звязаўся ўвагу на сябе, сказаў.

"Калі толькі зноў вярнуся на хрон, дык белапалякі будуть мець ад мяне добрую аплату!"

Чырвонаармеец Панкел Ліпа.

(Сказ.).

(Глядзі № 10).

Панкелу прышлося чакаць пяць дзён. Пля яго гэты час разыўгскія вельмі наўдоўга і ў першы дзень суліў шмат нясьцерпу, калі ён пераносіўся думкаю да апошняга дня, а на пяты Панкел мог выліць свеё пачуцьцё ў словах; прачакаў лёгка і напрыкметна, хоць гэтые пяць дзён ён перабыў (куды там было жыць!) аднім. чужаючыся таварышаў, вялічычы сустракацца на та з бліжэйшымі з іх. Ім уладала некая бяспечнасць да ўсяго, апроч хронту, зтуманнім вняявім яго, такі настрой атчаянія, што хапелася ў адзін раз усаму ў съвеце гукнуць:—ля мяне ця пер ти не патрабен—каб аткасніцца і маўчыць, маўчыць, з лёгку падумоўваючы. Вось, вядома, што на ўсе патугі Провіа пагутарыгъ з ім аб сім аб тым. Панкел атказваў негацаненем, хлуючы, нібы иму німа часу, або баліць у яго галава, ці іншымі кламствамі.

Але калі пабочны съвет не патрабен быў Панкелу, то сякіе-такіе інтарэси самотніе ўжо вітыкаў на паверх напэўны хоп' і скрытні яшчэ ў невядомасці паход на хрон. Так Панкел старана сабраў свае речы, раскіданые і на гвоздох у слупе, і пад падушкай на койцы, і пад койкаю, пасартаваў іх па іх партнасці і карыстнасці да

сябе і парадкам, яквуратна запакаваў у куфарык: ніхай будзе нагатове. Раза-разу, ўсяго да дзесяці, ён перашкодзіць кожную реч, каб праканацца, што вічога не габыў.

Якраз у той самы дзень, калі яго заклапаціла капаніна з маептнасцю, у казарме камісарам быў скікан сход. На гэты сход быў сабраны ўсе чырвонаармейцы, за рэдкаю вылukaю, а Панкел склыраў тым, што аратары казалі няводдадль ад яго, даючы від, нібы слухае, а сам калупаўся з куфэркам і прапускав паміж вушай ўсю казань іх.

І калі пасля сходу чырвонаармейцы сталі агаварваць аратараў, хто хвалячы, хтоганячы, то Панкел міжвольна чуў, што тое яго жаданьне—на хрон!—пакуль ён марудзіў за куфэркам, хутка вырасла, пашырэла да вагромністага і цяпер заўладала ўсёю яго істотаю... нібы-то ён схіляўся ля койкі не ля упакоўкі реччу, а паднімаш пяцкі, пудоў у дзесяці, камень, і калі підаймаў яшчэ на чуў, а устаўши—разам ачываў ўсю навістную на яго пяцяр.

Хрон! нібы выдаўлівалася гета пяцяр, і ўсе думкі, бы пчолы ля кветкі, завярцеліся вакол значнасці гэтага слова. Раптам усталі ўражаныні і выразна пачалі ні то маливаць так мастанкі, ні то выяўляць бачаніе ім, Панкелам, мясцовасці, іх разыўлях пры лясох, абавалі речак, дзе на ўзгорку палівы штаб прымасціўся ў балаганах. Нават выляўна чулася страліньне, выкрыкі кімандзераў—усё знаёмае, нілаўнае, перажытае і... агорклае, абрывае. Ніхай-бы я бачыць ўсяго гетага бойней!

Рогасаць, але пазыў на хрон!—запамінай ўсё..

І калі ў суботу з раніцы Панкел спрасонку пачуў знаёмую ўже яму каманду: "Уставай—у паход!", то раптам як з атчынай крніці ві бухае вірай, шаломная бадзярасць абуяла ўсёй яго істотай: ён стаў жыхавы, ражисты, рухавы, а твару не схадзіла ўхмылка.

Нібы на пружынах, ён хутка падняўся з пасыпелі першым, першым ухадзіўся з гарбатаю, першым сабраўся і першым выбег на дэядзінец. Увіхавіся, нібы спешчы на цікаўны баль, ці ў госьці да прыяцеля, чуў у сябе, як і бывала, з маладых гадоў, гостры цік да людзей, з каторых усе, што міглі перад яго вачыма, былі па душы блізкімі і мілымі яму.. А Проў—дык азусім захапіў яго сваю таемнасцю, так захапіў, што застаўляў яго сачніца за сваю бегатнёю па казарме, настарожваўся пачуць тое, што таму траплялася перадаваць сваім анаёмы. Натыкаючыся на Прова, Панкел ухмыляўся прыемна і мягкаю ўхмылку, якая казала Прову: "а я патом цябе шаную!" І Проў выразна вічытаў гэтые слова, дагадваўся, што іх пісаў душэўны настрой Панкела і, здаволены, паказаў від, што атказвае яму тым жа самым. Проста дзіўна было, чаму яны сёньнему сустрэліся ды луша ў душу не пагуторылі.

(Працяг будзе).

Цішина Гартны.

Дапамажэце здабыць волю!

Пасёлья доўгіх зыдзеў над нашым краем, зноў начало съятлесь, зноў з'яўляецца налазея на лепшае жыцьцё.

Чырвоная Армія спыніла на волю, катор'я чорнай хмарай вісела над нашай зямлёй: яны выгналі з Беларусі польскіх паноў з іхнімі азъярельмі жандармамі, якіе перарабілі нашу зямлю ў папялішчы.

Цяпер над намі віма апякуноў.

Мы зрабіліся вольнымі. Можам самі за сябе думап'я і сваім жыцьцём жыць разам з працуным людам усіх нацыяў Савецкай Расей.

Але мы яшчэ не дабілі да канца польскага пана. Ён зноў лезе сюды, бо нататак у спадобу беларуская зямля.

Дык вось, сяляне! рабочы

Беларусі, нам траба ўсімі сіламі старацца, каб тое, што было ў нас цёмане і страшнае, не вярнулася назад, бо калі пан вернецца зноў на нашыя загоны, дык ш'бельвіцы і нагайкі будуть вішчыць нашых лепшых працуных людасяй.

Да апошніх сіл траба дапамагчы славнай Чырвонай арміі лядамі, харчамі і хурмавікамі. Траба ўсімі сіламі старацца дабіць да канца ганебнага польскага пана. А потым у нас ужо пачинца спакойнае творчае жыцьцё.

Дапамажэце п'яперашній вайне дзеля будучага супакою! Дапамажэце здабыць Волю!

Язэп Кіслы

Паміжнароднае палажэнне Сав. Расей

Нават і капиталісты патрабуюць прызнанія Савецкага правіцельства.

Румынскія газеты „Луптаторул“ паведамляюць, што італьянскіе капиталісты падбухтоўваюць насіленчыкі, каб сінінцу габінат міністраў на чале з прэзесам яго Джыталі. Хочучы зрабіць таго, які-б хутчэй прызнаць Савецкое правіцельства Расей, і ўстанавіў эканамічныя і дыпломатычныя зносіны з Расей.

Мірные перагаворы з Фінляндый.

У апошніе часы адбываліся пасяджэнні правовай камісіі, на якіх абгаварваліся пытанні аб амністы (памілаваньні) падданых другіх краёў, якіх абвіняюць у палітычных праступках, або ў тым, што служылі ў родах збройных сіл іншых краёў. Гэтак сама абганяваліся і іншыя пытанні праекавага харектару, якіе паўсталі ў звязку з заключэннем міру. Намічаецца прагніці асобной камісіі на разгляд якой павінны паступаць подобныя пытанні.

Адозва французскіх сацыялістаў.

Газеты паведамляюць, што 8 жніўня г. т. была апублікована адозва французскіх сацыялістичных партый гэтакага места:

„Выканайцы Камітэт Партыі на сваім пасяджэнні разглядаюць цягнічнае становішча Усходняй Еўропы і пытанні аб магічным павялічэнні іх унасынку вайны, якія вялізнае Тольшчына па загоды ангельска-французскага імперыялізму проці Савецкай Рэспублікі. Выканайцы Камітэт пастаўяюць улайці ў зносіны з агульнай канферэнцыяй труда для агульнай арганізаціі хутчэйшага і моцнага атвару разбойніцтву предпрыяццю проці

расейскай рэвалюцыі, якое можа узноў уянчыць у вайну ўсю Еўропу. Уладчыкі пачатку гэтай намеранай дзеяйнасці усе мястовыя арганізацыі і сіні запрашоўца па меры сваіх сіл разбіць усе патрабаванія, каб расчлуміць грамадзянству преступныя замеры нашага правіцельства і тыя вынікі, кія ўсе дзеяйнасць можа прывесць.“

Затрыманыя расейскай дзялэгациі.

Цэнтральная нарвежская ўлада адказала дзялэгации рускіх рабочых металістаў дзіць разрашэнне на праезд праз Норвегію. Дзялэгация зіходзіцца ў гор. Вардае, аткіль яна і можа дадзіць ехапль. Яна заявіла перад правіцельствам свой пратест. Прафесіянальныя саюзы і рабочая партыя стараюцца, каб дабіцца ля ізлегаціі разрашэння на праезд.

Загранічныя газеты аб мірі з Сав. Расей.

Французскія газеты не пакідаюць разгляданьне пытанняў аб прызнаніі Савецкага правіцельства.

Газета „Батайль“ ад 11-га жніўня піша, што дзесяць абаронцаў ад новай усісветнай вайны трэба склікаць новую мірную нараду, у каторай прымалі б удзел Німеччына і Расей.

Паводлуг погляду газеты „Рапорт“, найлепшымі паратункамі для Польшчы было б тое, каб мірные перагаворы з бальшавікамі адбываўся ў Францыі.

Газета „Матэй“ піша, што калі Савецкая улада мае ішчыры наўмер упладніць дзяржаўныя даугі, дык Францыя павінна вымагаць ў відае парука расейскіх чыгунак.

Газета „Віктуар“ піша: „Калі бальшавіцкая Расей прызнае незалежнасць Польшчы і здомовіша ад прымусовай саветызацыі, дык савецкая рэспубліка будзе увядзена ў єўрапейскі канцэрт, незалежна ад пажаданіяў Францыі.“

У Урангэлеускім гнязьдзе

Затрымана Урангэльская амуніцыя.

Выканайчы камітэт ангельской рабочай партыі адтрымаў тэлеграму ад сэкретара II Інтэрнацыоналу Гюлемана аб tym, што амуніцыя, назначаная для Урангеля, затрымана ў Антверпене бельгійскім правіцельствам, бо рабочыя наадра адмовіліся аттраўляць груз.

Урангэлеускі пасол у Варшаве.

„Русская газета“ паведамляе, што быўшы начальнік штабу Урангеля, Махроў, назначаны прадстаўніком ад Урангеля ў Польшчу. На яго ж месца назначаны ген. Шацілаў.

Урангэль дагаварыўся з казакамі.

Прадстаўнік Урангеля ў Бухарынске Поклеўскі - Козёл - заявіў, што паміж Урангелем і прадстаўнікамі казакіў вобласці наладаўся поўная згоды.

Проціў савецкіх грешнікаў.

Урангэль выдаў 10 га ліпеня прыказ, які забірае війскавым частынам расплачівацца з насіленнем савецкімі грашыма; усе савецкіе грошы націны зараз жа быль здаены ў казначэйства.

Одгукі з бацькаушчыны і з чужыні.

У газету „Савецкая Беларусь“

Дарагіе таварыши!

Мы, беларусы Менскай і Горадзенскай губ., шлём сваё шырае вітанье з далёкіх сцяпоў Аренбургскай губерні.

Наше думкі лунаюць да роднага краю, аб якім мы сумуем. Мы, жывучы на чужыні, не асталіся бязчыннымі ў сучасны момант; нашы бацькі і браты знаходзяцца ў родах славнай Чырвонай арміі. Неперпяліва чакаем усходу зарніцы, чырвонага праменя над нашай бацькаушчынай, яшчэ не зусім вызваленай ад нашых быўших занявольнікаў.

Дарагіе таварыши! Весткі аб нашым краі дэрагі нам, але мы на жаль адорваны ад яго духуна.

Вельмі просім Вас, прысылайце нам газету „Сілянскую Беларусь“ што дня, так сама лістоўкі і брашуры; на адтрыманыя іх ад Вас мы з падзялай заплацім.

Атиуль?

У Сэрбію пачалі прыбываць расейскіе афіцэры, каторые кірующыя ў армію Урангеля праз Варну.

Манаполька ўваскросла.

Урангель мае намер увесці менапольню за гандаль віном і гарэлкай у паўночных паветах Крыму. Віно будзе прадавацца на асновах таварыбмену.

Груган грубану вочы на клюе.

„Русская газета“ ў Варне паведамляе з паўночных краін, што чуткі абы там, пібы прадстаўнікі савецкіх выехалі з Крыму, на асім атвядзяючы праудзе. Замест вінхайшай ангельскай місіі, у Крыме асталося ангельскіе консульствы. Французская місія паразітаму вітаецца ў Крыме, і на яе чале знаходзіцца майор генеральшага Штабу Эшеван.

Агульная забастоўка ў Кішынёве.

У Кішынёве ўзялічаўшыся забастоўка, у якой прымаюць удзел усе прафесіянальныя саюзы. Сталі трамваі, у горадзе віма хлеба, вады і сывету. Газеты не выходзяць.

Чакаем літературы.

З таварыскім вітальнем п'ячамоці ўсіх місцовых калектывів беларусаў.

В. Паташук.

Ліст у рэдакцыю газеты „Савецкая Беларусь“.

Прывет табе, газета ў роднай мове! Хай рэха твой і кліч свабодны, кліч наш родны, пракопіцца на нашых падлёнках, балотах і пушчах. Хай рэха твой адаб'еца, гэт і там далёка! Хай усе пачаюць, што Беларусь свабодная і живе. Прывет Вам, супраўдікамі нашай газеты! Хай Вам сіх, ахвяты, добрых думак прыбывае для працы на роднай піве. Праца Вас чакае цяжкая і мазольная, усюльых усё запушчана, загоны нашы падрасці лесам.., хаты нашы на бок падхінуліся, трэба ўсё выкарчаваць, будаваць на нова. Ну, дык будуйце, сабры, будуйце! і так, у добры час!

Язэп Кіслы з Барысаўшчыны.

У белай Польшчы.

Ня хочуць ісъці з панамі.

Силяне Кракаўскага повету адмовіліся ўступаць у польскую армію. Гэтая ж адмэза была дадзена на просьбу пельскага правіцельства Бараніць Львоў.

Настрой польскага насы- пення.

Польскае насялен'не абхоплена нацыянальна-захватніцкім духам. Правіцельственныя газэты трубяць аб небясыцца бальшавікоў для са- маёстнасці Польшчы, аб нежадан'ні Савецкай улады наладзіць мір з польскім на- родам, аб зіверской расправе бальшавікоў з польскім на- сялен'нем у Ресей. Газэты пі- шуць: „Тэлеграфные слуны ў Маскве і Петраградзе ўзвешаны труцамі польскага народу. Ін- телігэнцы ўжо німа ў Савецкай Ресей, яны, апрача ўдзек- шык заграніцу, выражана кітайцамі і башкірамі”.

Настрой галіцкіх сялян.

Зусім інакшы настроены галіцкіе сяляне. Частыя рэвізіцыі і конфіскады жы- вёлы і хлеба выклікаюць у іх нездаволен'не польскай уладай.

Большасць сялян у Галіцкій больш спачуваяць Савецкай Ресей, чымсь Пілсудзку. У вёсках і гарадох Галіцкіх ісъці саюзы камуністаў, паміж якімі многа сустракаецца старцаў. Мата гэтых саюзаў—мір з Савецкай Ресеей і здабыць ўлады працоўнага народу. Гэтые саюзы вельмі караюцца жандарміяй, якая ў Польшчы добрая арганізавана.

Каго западозраць у бальшавізме—хапаюць і разстрэліваюць.

Ресейскіе буржуі-уцекачы ў Польшчу.

Ресейскай буржуазіі ў Польшчы, галоўным чынам інтэлігэнцыі, жывеца вельмі скрутка. Паступіць на службу ім не ўдаецца, бо большасць з іх ня ведае польскую мову. У чарнарабочыя іх ня прымаюць, ды плацяць усяго 10 марак у дзень. Байды усе ресейскіе ўцекачы прадаюць свае рэчы на пра- жыцьцё.

Як ідзе савецкая праца ў Вільні.

(Вільня).

Містовы Камітэт Камуністычнай Партыі Літвы і Беларусь пры польскай акупациі ўвесь час працаў у падпольі. Не сьвет ён выглянуў толькі з прыходам Чырвонай Арміі. Лік яго значна павялічыўся новымі сіламі і ціпер бы шырокая раскінуў сваю працу.

А працы ў Вільні вельмі шмат. Треба сказаць, што у Вільні вельмі мала кватерніраваных працаўнікоў паміж храбрычымі і заводскімі рабочымі. Большая частка з іх прыкаштыкі і дробныя майстры, у якіх вельмі моцна прыгніць дробна-бужуазны ўклад.

Апрача таго, тут усе рабочыя раскаліліся на жыдоўскіе і польскіе сэкцыі, дзякуючы розна-полятычнай напрэчыннасці польскіх дэмакратоў, польскіх народных сацыялістаў і других клерыкальных партый.

Вядома, што узаемная напрэчыннасць гэтая штучная, але ўсё ж яна ісъці і з ёю трэба лічыцца.

Партыі камітэт прылажыў шмат працаў к злучэнню клясаўных саюзаў, як іх тут завуць, і яму удалося стварыць часовая Цэнтральная Бюро Прафесіянальных Саюзаў, 20—22 жніўня павінна была адбыцца рабочая конферэнцыя.

Што датычыцца палітычнай працы наогул, дык Камітэт удалося арганізаваць некалькі мітынгаў і арганізваваць на храбрыках і вадках камуністычныя гурткі.

Членамі зарэгістраваны больш як 100 чалавек. Ідзе гэтак сама работа і паміж кабет. Адбылося ўжо некалькі кабечых сходаў.

Праца ў вёсцы ідзе слаба, дзякуючы атэутнасці работнікаў.

Уёй ж такі што-небудзь удало-

ся зрабіць і ў вёсцы. Ужо арганізованы на ўсей губэрні батрацкіе камітэты, з'езд якіх адбыўся ў 20 чыслах жніўня.

Адчыніць партыйныя школы альбо курсы ў Вільні. Няма магчымасці, дзеля таго, што ідзе эвакуацыя гораду (згодна конвенцыі з Літвой), і з уходам Чырвонай Арміі камуністычнай партыі бадай што існоўні трап' будзе лезці ў патполь.

Сілным уплывам на рабочых карыстаецца Камуністычны Бунд, да якога ўстуні ў партыйную сувязь і Бунд не камуністычны. Апошнemu мейсцу ў Рэйкеме не дадаць, а ў аддзелах яны працујуць.

Досыць цікава ідзе праца Саюзу камуністычнай моладзі, які мае свой клуб трэх сэкцыяў: мастацкую, літаратурную і навуковую. Чытаюцца там чутці на кожны дзень лекцыі.

Маецца гэтак сама і Саюз жыдоўскай Камуністычнай Моладзі, які мае свой клуб і багатую бібліятэку.

Пытанне аб адчыненіі рабочага Клубу Польскай Камуністычнай Моладзі вырашыцца на дніх.

Ішчэ треба сказаць, што прыяджаючыя агітаторы не умеюць як трэба падысціці ў віленскому рабочаму. Ен не перажыў таго, што перажылі рабочыя Ресей, бы менш бачыў рэвалюцыі, бы менш знаём з ёю. Перад ім ня можна выступаць з тою реччу, а якой выступаеце перад пецярбурскім і Маскоўскім рабочым.

Каб мець уплыву на працоўныя народ гэтага краю, трэба добра пазнаёміцца з ім, трэба ведаць пісцілётгю таго народу.

М. Данілав.

Падарунак расейскім рабочым.

У Рэвель прыбыў парадок „Улінг Мольд” з грузам, закупленым савецкай місіяй у Амерыцы, паміж грузам ісъці лекарстваў на суму болей 5,000 доляў, сабраных у Амерыцы „Тавам мэдыцынскай дапамогі Савецкай Ресей”. Тавам з'арганізавана амэрыканскімі таварыщамі, которые спачуваяць Ресей.

За гэтым першым падарункам амэрыканскіх рабочых пойдуць і другіе.

Чуткі з за- граніцы.

Японцы абараняюць ворагаў рэвалюцыі.

У Хабароўск (на Далёкім усходзе) высланы японскія войскі і абарончыя контрапары. Рабочыя

агульную забастоўку. Японскіе ахвіцеры ноччу ѹцякаюць ў Японію.

Ангэльска-Румынская ўмова.

Паведамляюць, што паміж Румыніяй і Англіяй зроблена ўмова, пі якой каманда над румынскім флотам перадаецца поўнасцю ангэльскай морскай камандантуре, з правам назначаць асаб на ўсе камандніе пасады ў фліце.

Грознае становішча ў Пекіне.

Цзеляя грознага становішча ў Пекіне (Кітай), туды прыбыло 6 эшадонаў японскіх і амэрыканскіх матросаў. На дарозе ў Пекін знаходзіцца вялікі атрад ангэльцаў з артылерыйяй.

Рэзэнцтыўнае становішча ў Японіі.

З прычын цяжкага заняція Мікадо, начаў кіраўніцтва Японіяй, як рэзэнт, двадцаті гадовы наследнік падарунак

Па Беларусі.

Падарунак польскіх каму- ністай.

У Менскі Рэвалюцыйны Камітэт быў адтрымана ад групы палікомунаў-камуністай з хроні 19609 р. на карысць ахвяраў белага тэрору.

Палікомунаў-камуністы прыняхджалі на фоне кляверскі зруйнаваны белапапамскі г. Барысаў, і абурэнне дзікаўца прыхастніцтва Акціянтаў, якіе не пашкодзілі старыя, кабет і дзяцей, сабрали на карысць пацярпевшых гроши, якіе былі перададзены Барысаўскуму павету рэв. камітэту.

Дзінчэнъне Орши да Вігабску.

Прыказам Рэвалюцыйнага Вяленага Савету Захаднага хроніса згодай Народнага Камісара Ўнутраных спраў, гор. Орша і павет далучаюцца да Вігабсай губерні. Чынамічнага. Прычынай далучэння ёсьць вялікая адлегласць Орши ад губернскага цэнтра Гомеля.

Барацьба з голадам.

У ва ўсіх паветах Смаленскай вобласці ідзе вышуменыне хлебага разъмеркаванія. Сынка ідзе з посёлехам. Сялянін аднай воласці вышумены хлебны нарад.

Ім выданы солі зіверх устаноўленага.

Чума рагатай жывёлы.

Чума на рагатую жывому ў больш пашыраеша. Асаўліва і пашырае ў Гоменскім, Бабруйскім Вілейскім паветах. Прынятыя рэчныя меры прошоў гэтага хваробы Расцаюджана пераконаныне, што чума ёсьць адзін з наследнікаў панавання белапапамаў.

Дзеля падвозу хлеба.

Дзеля кутчэшага падвозу хлеба Менску Рэзвенаветам фронту ў лютым часе будзе прысланы Губэрнскі Харчоваму Камісарыяту неабходныя аутамабілі.

Голос сялян.

20-га жніўня ў Лідзе атчыніўся з'езд валацінных революцыйных камітэтаў. Прыйшлі 37 дэлегатаў, з якіх 7 камуністай, 5 кандыдатаў 125 беларускіх. Гаваровамі стаўшынамі выбраны: т. г. Ленін Троцкі і Калінін. Пасля прывітальнай тэлеграмы Рэвалюцыйнаму Вяленаму Савету Захаднага хронісу. На сучасному моманту прынята рэволюцыйная, каб падтрыміваць Савецкую уладу і змагаць са шляхтай і гаспадарчай рапухай.

Пачтовая скрынка.

Я. Шпэту, Зембін. Даставілі пісцілёт. Пішэцце карэспандэнцыі савецкім будаўніцтве і іншым працах жыцця вашай народніцтвы. У рэдакцыі „Савецкай Беларусі” працуе З. Вячалава. Ц. Гартнін з „Нашай Нівы”.